

inopinato cōtemplatus Cicero, esse quem
per somnium vidisset afferuit. Et quo-
niam Tullium Cæsaribus inseruit casus,
aliud eiusdem & ab ipso scriptis editum
somnium referendum est. Exul patria
(quod exilium gloriosum sibi, calamito-
sum patriæ dixit, nec mentitur) & in vil-
la quadam mōram trahens, cum post
multum noctis obdormisset, somniauit
incomitato sibi ac mæsto, & desertis lo-
cis erranti, occurrisse C. Marium laurea
& insignibus consularibus ornatum, ac
sollicite percontatum, quid in ea solitu-
dine tam tristis ageret? audita causa, cog-
nitaque ciuium iniuria, qui eum imme-
ritum expulissent, familiariter conso-
lantem, arripuisse eius dextram, & licto-
ri proximo tradidisse perducendum in
monumentum suum, illic spem fortunæ
melioris illi sitam: eaque se visione per
quietem delectatum scribit, id & euentu
comprobatum somnium fatetur, quod in
Marij monumento, hoc est in æde Iouis
Mariana, de suo reditu magnificentissi-
mum S. C. factum sit: & quia viri doctis-
simi, de Imperatore mitissimo somnium
attigi, quid aliter vir peritus de Imperio
ac feroci Principe somniauerit attingam.